

vlastenectví během krymské války a nyní

 nasledie.ppravda.ru/1835267-krymskaja_voina

17 мая 2023 г.

Sergej Lebeděv

17.05.2023 19:18

Krymská válka vyvolala v Rusku národní téma

Již ruští současníci krymské války psali nejen o všech hrůzách Sevastopolu, ale referovali i o běžných záležitostech obyvatel Ruské říše, kteří zůstali mimo dějiště operací. Samozřejmě v první řadě šlo o spisovatele minulosti, pro které nebyl útok západních armád marný. Ostatně právě tehdy se objevilo slavjanofilské hnutí. Jak v literatuře, tak v životě.

Foto: [aa-ah. ru/event-kryimskaya-voyna-i-velikie-reformyi-alek-in-moscow](https://aa-ah.ru/event-kryimskaya-voyna-i-velikie-reformyi-alek-in-moscow)

Kdy se ruské letní šaty vrátí do módy?

Tato éra byla nesmírně zajímavá, jasná, náhle změnila běh ruského života, napsal spisovatel a novinář **Michail Pogodin**. Vznik slavjanofilství byl navíc reakcí na obdiv k Západu, který dnes a později stále více vystupuje jako agresor proti Rusku.

Kupodivu, ale nástup na trůn Alexandra II z nějakého důvodu dal mnoho nadějí na triumf slavjanofilství. V ruské společnosti se stále častěji začaly šířit zvěsti o zavedení ruského národního kroje do každodenního života. **Ivan Aksakov** nadšeně hlásil:

"Říkají, že panovník, když se ho zeptali na ruské vousy a šaty, odpověděl - je mi to jedno. Ať si nosí, co chtějí."

A když byly carovi předloženy kresby ruských bojarů, rozhodl se to zatím všechno odložit. Ale ze všech carových slov je zřejmé, že "je o to zájem a rád by zavedl takové kostýmy. I v petrohradské společnosti místní dámy mluví o ruských sundressech."

Komoří mezi sebou se přejmenovávají na správce, komorní junkeři se nazývají hospodyně. Přesně to si mohl Pogodin přečíst v Chomjakovových zprávách. Dopisovatelé z lokalit už psali, že v některých okresech přešli od slov k činům. A 12 šlechticů okresu Sapozhkovsky se již převléklo do ruských kostýmů. Někteří doufali, že tuto iniciativu převezmou další centrální regiony.

Naděje na „ruskou“ módu se ale nenaplnila. Pokud Chomjakov chodil volně v kabátě a s plnovousem po venkově, pak už v Petrohradu postřehl, že jeho „zipun“ je všem trapný. Vzali od něj slovo oholit se. A nadšenci si uvědomili, že královský a dvorní doprovod neschvaluje „návrat šedovlasého ruského starověku“. Je zajímavé, že i Pogodin, když byl v roce 1856 v zahraničí, si nechal narůst dlouhé vousy „aniž by myslel na možné potíže“. A přesto napsal, že ho tamní divadelníci podezírají.

Tento boj o plnovous pod vzdálenými kanonádami nepřátelských baterií přes Krym, který se přenesl do éry Stoglava a Petra Velikého, byl samozřejmě kulturním zážitkem na pozadí Západu, který si na

nás opět šlápl.

1. Na jedné straně se slavjanofilové, kteří za Mikuláše I. díky nepochopení Okhrany spadali pod jméno „nespolehliví“, stále snažili udržet si svůj prapor.
2. Na druhou stranu, také podle tradice, jejich prapor úřady pronásledovaly.

Móda pro „a la russe“ bude zavedena až za Mikuláše II. A bude věnován pouze 300. výročí dynastie Romanovců. Ke slavjanofilům však bude mít blízko i Alexandr III. Alespoň pro vousy a nové armádní uniformy.

"Co je skvělé pro Rusa, je smrt pro Němce."

Neúspěchy v krymské válce nás donutily podívat se na sebe z trochu jiného úhlu pohledu. A nuceni přemýšlet o významných změnách. Jak nahoře, tak dole. Není náhodou, že v jednom ze svých dopisů Kavelin řekl:

"Tady, v Petrohradě, veřejné mínění roztahuje svá křídla čím dál víc. Není možné vědět víc než tenhle karavanseráj vojáků, klacků a nevědomosti. Všechno mluví a vykládá, sice hloupě, ale učí se tím. Jestli toto trvá pět let, veřejné mínění, mocné a osvícené, ukáže ostudu ještě nedávné bezhlavosti.

S reformami nového cara totiž Rusko získává novou legislativu, vědu a techniku a armáda se rozvíjí mílovými kroky. A co je nejdůležitější, v roce 1861 byla zrušena hlavní hanba Ruska, otroctví.

Neméně zajímavým tématem té doby byla cenzura, která po krymské válce nemohla pochopit, zda existuje nebo ne. Gogolovy spisy zde byly prubířským kamenem. Když se je rozhodli znovu vydat, cenzoři rok přemýšleli, co „vyloučit“. A aby nebyl propíchnut, předává hlavní cenzor Nazimov tuto otázku ministrovi školství. Neví se, jak by vše skončilo, kdyby nezasáhl velkokníže Konstantin Nikolajevič, který svým reskriptem nařídil tisknout Gogola bez zkratk. Ale až donedávna cenzura zakazovala i zveřejňovat zprávy o porušování daní taxikáři.

Ale co Pogodin? Po asimilaci ducha popírání, který už byl v módě, stále nedokázal odpovědět na otázku „Co dělat?“. Neustále veden historickými zkušenostmi, svými pozorováními ruské minulosti, obvykle dával rady, které vyplývaly z jednoho principu (mimořádně, jsou aktuální i dnes):

„Východ je východ a západ je západ, a protože je to skvělé pro Rusa, tak smrt pro Němce. A naopak.“

A v tom jsme tehdy, tváří v tvář moderní a lépe vyzbrojené evropské armádě na Krymu, pochybovali ze všeho nejvíc.

Připojte se k **telegramovému kanálu Pravdy.Ru** s možností vyjádřit svůj vlastní názor)

Přidejte „Pravda.Ru“ ke svým zdrojům **v Yandex.News** nebo **News.Google** ,.

Autor **Sergej Lebeděv**

Sergej Valentinovič Lebeděv je korespondentem na volné noze pro Pravda.Ru

Editor **Elena Timoshkina**

Elena Tymoshkina je šéfredaktorkou Pravdy.Ru*

Témata **Krym**